

дѣлъ влизать два, три дѣла кислородъ, наричать са двойны, тройны *кислоты*, на пр. $p\bar{b} O_2$ зъве ся двойна кислота отъ олово.

9. Кислоты-тѣ бывать троякы: 1) *Киселы*, кои-то на вкусъ сѣ киселы и кога ся смѣсятъ съ водѣ имѣтъ свойства да разлагать и да прѣобръщать синій шаръ отъ синѣ-тѣ хартіѣ, обагрѣнѣ съ слѣнчевѣ любовницѣ, на червенѣ; такыва ся наричать изобщо **КИСЛОТЫ**; 2) *Основны*, кои-то на вкусъ сѣ люты и смѣдятъ и червенѣ-тѣ хартіѣ обръщать пакъ на синѣ; тѣ ся наричать **ОСНОВАНІЯ**, и 3) **СРѢДНИ**, кои-то имѣтъ нито едно-то нито друго-то свойство.

Повече-то отъ кислоты-ты ставать отъ съединеніе на кислородъ съ металоиды, кои-то въ този случай добывать названіе **РАДИКАЛИ НА КИСЛОТЫ**, като на пр. въ кислотѣ-тѣ, коя-то състои отъ симпуръ и кислородъ и ся нарича *симпурна кислота*, има симпуренъ радикалъ. Въ органически-тѣ тѣла ся срѣщать другы кислоты, кои-то сѣ съединеніе на кислородъ съ *сложенъ радикалъ*, на пр. радикальны-тѣ кислоты, оцетна, лимонена и другы кислоты състоятъ отъ кислородъ и *сложенъ радикалъ*, кой-то отъ свои странѣ състои отъ вѣглеродъ и водородъ.

Повече-то отъ основанія-та произлизать отъ съединеніе на металлы съ кислородъ; въ такъвъ случай металъ-тѣ ся нарича *радикалъ на основаніе-шо*. Ако металъ-тѣ, съединенъ съ кислорода, дава само едно основаніе, то основаніе-то ся нарича *окисъ*; ако дава двѣ, то едно-то ся нарича *окисъ*, а друго-то, кое-то дръжи по-малко кислородъ, нарича ся *закисъ*; тѣй на пр. има *закисъ* отъ желѣзо (FeO) и *окисъ*.